

**O NEKIM KVALITATIVNIM OSOBINAMA REŠENJA
JEDNAČINE $\Phi(x, y, y', y'') = 0$**

Imer Merovci — Sami Damoni

U ovome radu posmatraćemo jednačinu drugog reda

$$\Phi(x, y, y', y'') = 0 \quad (1)$$

za koju ćemo pretpostaviti da su ispunjeni uslovi egzistencije funkcije u implicitnom obliku, t.j. da se može pisati u obliku

$$y'' = f(x, y, y') \quad (2)$$

gde je $f(x, u, v)$ neprekidna funkcija svojih argumenata u posmatranoj oblasti D . Time su, prema poznatoj teoremi PEANO, obezbeđeni uslovi egzistencije rešenja jednačine (2) kroz bilo koju tačku (x_0, y_0) date oblasti. Drugim rečima, pod gore pomenutim uslovima uvek je moguće rešiti CAUCHY-ev problem, t.j. naći ono rešenje $y = g(x)$ jednačine (2) koje zadovoljava početne uslove

$$x = x_0, \quad y(x_0) = y_0, \quad y'(x_0) = y_0'. \quad (3)$$

Očito, priroda oblasti egzistencije rešenja jednačine (2) zavisi od prirode same funkcije f . Stoga, ako se želi obezbediti i jedinstvenost rešenja jednačine (2), tada mora biti ispunjen, n. pr. LIPSCHITZ-ov uslov po u i v sobzirom na funkciju f . Uslov jedinstvenosti je uvek ispunjen kada su n. pr. parcijalni izvodi f_u' i f_v' ograničeni, t.j. kada postoji pozitivna konstanta K , nezavisna od argumenata x, u i v , takva da važe jednovremeno sledeće dve relacije:

$$\begin{cases} |f_u'(x, y, y')| \leq K \\ |f_v'(x, y, y')| \leq K \end{cases} \quad (\text{u oblasti } D)$$

Važnost jednačine (2) proizlazi i otud što ona obuhvata veliki broj slučajeva kako teoriskog (iz analize i geometrije) tako i praktičnog karaktera

(fizika, tehnika itd.). N.pr. kretanje materijalne tačke jedinične mase po apscisnoj osi dato je diferencijalnom jednačinom drugog reda

$$\frac{d^2x}{dt^2} = F\left(t, x, \frac{dx}{dt}\right), \quad (4)$$

gde je $F\left(t, x, \frac{dx}{dt}\right)$ — promenljiva sila koja deluje na pokretnu materijalnu tačku, t — vreme, x — položaj, $\frac{dx}{dt}$ — brzina i $\frac{d^2x}{dt^2}$ — ubrzanje pokretne tačke. Jasno, prilikom rešavanja jednačine (4) treba zadati još dopunske uslove, t.j. *početne uslove*: početni momenat $t = t_0$, početni položaj $x = x_0$, i početnu brzinu $v = v_0$ pokretne tačke.

Među mnogobrojnim istraživanjima posvećenim jednačini (2) zanimljivo je napomenuti rad [1] u kome SEGRE uvodi pojam *eksplozivne tačke*, zatim istražuje uslove egzistencije tačaka (x_0, C) takvih da svako rešenje jednačine (2) ispunjava uslov $\lim_{x \rightarrow x_0+0} y(x) = C$ i to kako izolovanih tako i graničnih tačaka datog skupa.

U ovome radu mi ćemo istraživati neke kvalitativne osobine rešenja jednačine (2) pri dovoljno uopštenim pretpostavkama sobzirom na desnu stranu jednačine (2) i to u terminima *diferencijalnih nejednakosti*.

O kvalitativnoj metodi čitalac može pogledati u [2] dok opširno o tome [3] i [4]. Savremeno stanovište o diferencijalnim nejednakostima iz mnogih aspekata pogledati [5].

Za dalje mi ćemo pretpostaviti sledeće:

Neka je ispunjena relacija

$$f(x, y, y') \leq Cyy' \quad (5)$$

u posmatranoj oblasti D u kojoj je definisana i neprekidna funkcija f , gde je C pozitivna konstanta.

Istraživaćemo globalnu sliku rešenja jednačine (2).

Na osnovu (5) imaćemo diferencijalnu nejednakost

$$y'' \leq Cyy' \quad (6)$$

koja posle integracije u razmaku $[q_0, x]$, implicira relaciju

$$y' \leq \frac{C}{2} y^2 + k \quad (7)$$

gde je

$$k = y'(q_0) - \frac{C}{2} y^2(q_0) = y'_0 - \frac{C}{2} y_0^2 \quad (8)$$

t.j. veličina koja zavisi od početnih uslova

$$\begin{cases} y_0 = y(q_0) \\ y'_0 = y'(q_0) \end{cases} \quad (9)$$

Ispitivaćemo sledeće slučajeve:

1°.- $k > 0$. Tada diferencijalnu nejednakost (7) možemo napisati u obliku

$$\frac{dy}{\frac{C}{2}y^2 + k} \leq dx,$$

očito, bez narušavanja znaka nejednakosti. Stoga, integracijom poslednje nejednakosti u razmaku $[q_0, x]$ dobijamo

$$\sqrt{\frac{2}{kC}} \operatorname{arc\,tg} \sqrt{\frac{C}{2k}} y \leq x - q_0 + A, \quad (10)$$

gde je uzeto

$$A = \sqrt{\frac{2}{kC}} \operatorname{arc\,tg} \sqrt{\frac{C}{2k}} y_0.$$

Prema tome relaciju (10) možemo napisati u obliku nejednakosti

$$y \leq \sqrt{\frac{2k}{C}} \operatorname{tg} \left[\sqrt{\frac{kC}{2}} (x - q_0 + A) \right] \quad (11)$$

Ako desnu stranu relacije (11) označimo sa $\theta(x)$, ta će funkcija majorizirati svako rešenje $y(x)$ jednačine (2) u dopuštenim intervalima brojne prave počev od tačke čija je apscisa q_0 .

2°.- $k < 0$. Razlikovaćemo sledeće mogućnosti:

a).- Ako je $y(x)$ takvo rešenje jednačine (2) koje ispunjava uslov*

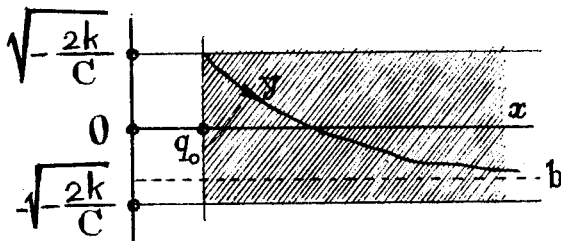
$$\frac{C}{2}y^2 + k \leq 0,$$

tada je $y' \leq 0$, t.j. takvo rešenje stalno opada. Stoga, neposredno dobijamo ocenu

$$|y| \leq \sqrt{-\frac{2k}{C}}$$

* Jasno je da se izraz $(C/2)y^2 + k$ može anulirati, eventualno samo u tački $x = q_0$ a fiksirano pozitivno C , što ne menja bitno situaciju.

Dakle, pomenuto rešenje jednačine (2) ne izlazi iz osenčenog pojasa između paralelnih pravih $y = \pm \sqrt{-2k/C}$ u (sl. 1). Zaključak je pri tome da takvo rešenje mora težiti asimptotski pravoj $y = b$, kad $x \rightarrow \infty$, gde $b \in [-\sqrt{-2k/C}, \sqrt{-2k/C}]$

Sl. 1

b).- Ako pak važi relacija

$$\frac{C}{2} y^2 + k \geq 0,$$

tada, slično slučaju a), uzećemo da je $y' \geq 0$, t.j. posmatrano rešenje stalno raste i leži van označenog pojasa iz (sl. 1). Stoga, ako neko rešenje $y(x)$ jednačine (2) u nekoj tački ξ prima negativnu vrednost, t. j. $y(\xi) < 0$, $\xi \in [q_0, +\infty)$, tada pri $x \rightarrow +\infty$, važiće

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} y(x) = b \leq -\sqrt{-\frac{2k}{C}}$$

na asimptotski način (monotono rastući).

Međutim, ako je $y(\xi) > 0$, $\xi \in [q_0, +\infty)$, tada i dalje postojaće granica

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} y(x) = b,$$

gde u ovom slučaju važi

$$\sqrt{-\frac{2k}{C}} < b \leq +\infty.$$

Uostalom, u slučaju b) moguće je integrisati nejednakost (7), čime dobijamo

$$\frac{1}{\sqrt{-2kC}} \ln \frac{\sqrt{C}y - \sqrt{-2k}}{\sqrt{C}y + \sqrt{-2k}} \leq x - q_0 + A \quad (12)$$

uz uslov $\sqrt{C}|y| > \sqrt{-2k}$, gde je uzeto

$$A = \frac{1}{\sqrt{-2k}C} \ln \frac{\sqrt{C}y_0 - \sqrt{-2k}}{\sqrt{C}y_0 + \sqrt{-2k}} \quad (\sqrt{C}|y_0| > \sqrt{-2k})$$

Pošto je $y' \geq 0$,* to rešenja jednačine (2) monotono rastu u intervalu $[q_0, +\infty)$. Stoga, kako je $y(\xi) > 0$ odnosno $y(\xi) < 0$ za neku taku $\xi \in [q_0, +\infty)$, to nam nejednakost (12) daje, respektivno

$$y(x) \begin{matrix} \geq \\ \leq \end{matrix} \frac{1 + h(x)}{1 - h(x)} \sqrt{\frac{-2k}{C}} \quad \text{za } q_0 - A \leq x < +\infty \quad (13)$$

gde je stavljeno

$$h(x) = \exp[\sqrt{-2k}C(x - q_0 + A)] \quad x \in (q_0, +\infty)$$

Uopšte, u slučaju a) možemo dobiti precizniju sliku ponašanja rešenja jednačine (2) na sledeći način: Naime, ima mesta, očitno, ocena

$$y' \leq \frac{C}{2} y^2 + k \leq \frac{C}{2} y^2,$$

što nam posle integracije u razmaku $[q_0, x]$, neposredno daje ocenu

$$-\left(\frac{1}{y} - \frac{1}{y_0}\right) \leq \frac{C}{2}(x - q_0),$$

odnosno

$$y \leq \frac{1}{\frac{1}{y_0} - \frac{C}{2}(x - q_0)} = \theta(x) \quad (y_0 \neq 0)$$

* Uostalom, kod slučaja 2b pretpostavku $y' \geq 0$ ne moramo uvažiti, ali u tom slučaju relacije (13) nam daju, respektivno, sledeće dve relacije

$$\liminf_{x \rightarrow +\infty} y(x) \geq -\sqrt{\frac{-2k}{C}}$$

odnosno

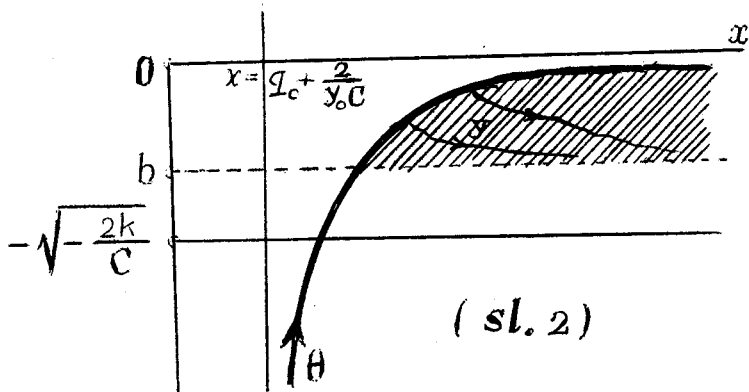
$$\limsup_{x \rightarrow +\infty} y(x) \leq -\sqrt{\frac{-2k}{C}}$$

u zavisnosti od toga da li je $y(x)$ pozitivno ili negativno rešenje jednačine (2).

Desna strana poslednje nejednakosti pretstavlja hiperbolu čija je vertikalna asimptota prava

$$x = q_0 + \frac{2}{y_0 \theta}$$

i s apscisnom osom kao horizontalnom asimptotom. Na sl. 2 je prikazana situacija dopuštenih rešenja jednačine (2).

Naime, uzimajući u obzir još slučaj a) zaključujemo da ma koje od spomenutih rešenja polazi od hiperbole $\theta(x)$ i monotono (opadajući) teži određenoj vrednosti b iz intervala $[-\sqrt{-2k/C}, 0)$.

3°.- $k = 0$. U ovome slučaju nejednakost (7) dobija jednostavniji oblik

$$y' \leq \frac{C}{2} y^2,$$

i, prema prethodnom slučaju biće

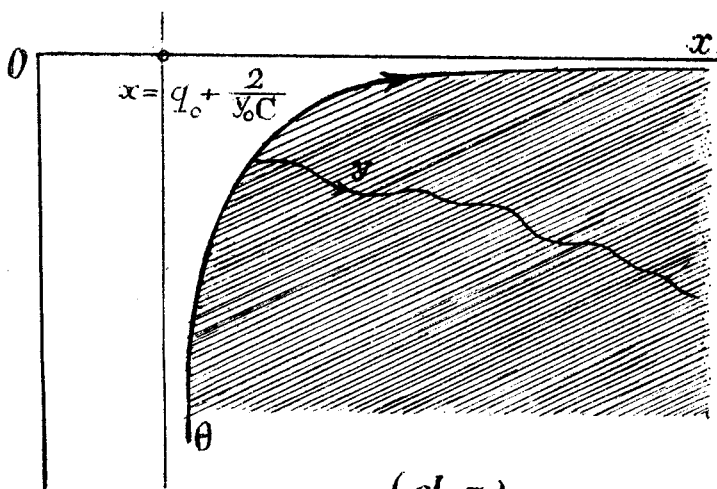
$$y \leq \frac{1}{\frac{1}{y_0} - \frac{C}{2}(x - q_0)} = \theta(x)$$

Postoji bitna razlika između slučaja (3) i onoga 2°, b). Zaista, kod 2°, b) utvrdili smo monotoni karakter rešenja jednačine (2), međutim, u slučaju 3° znamo jedino da se rešenja nalaze u osenčenoj oblasti koju obuhvata hiperbola $\theta(x)$ (sl. 3).

4°. Izraz $(C/2)y^2 + k$ beskonačan broj puta menja znak u intervalu $[q_0, +\infty)$. U tom slučaju postoji beskonačan niz različitih vrednosti $x_1, x_2, \dots, x_n, \dots$, takvih da važe nejednakosti

$$\frac{C}{2}y^2(x_i) + k = 0 \quad (i = 1, 2, \dots)$$

Radi se, dakle, o *oscilatornim* rešenjima jednačine (2).

(sl. 3)

Primećujemo da u svim navedenim slučajevima priroda rešenja strogo zavisi od početnih uslova y_0 i y_0' . Prema tome pod ovim ili onim uslovima sobzirom na funkciju f i početnim uslovima y_0 i y_0' uvek smo u stanju da efektivno govorimo o kvalitativnoj slici rešenja jednačine (2) a da pri tome nije nam poznat eksplicitni oblik bilo kog rešenja pomenute jednačine.

L I T E R A T U R A

- [1] Segre, B. — Punti esplosivi (radianti o vibranti) delle equazioni del 2° ordine, Ann. mat. pura ed appl., 108 (1976), 97—107.
- [2] Еругин, Н. — Книга для чтения по общему курсу дифференциальных уравнений, Минск, 1972.
- [3] Nemytskii, V. V. — Stepanov, V. V. — Qualitative theory of differential equations, Princeton, 1960.
- Reissig, R. — Sansone, G. — Conti, R. — Qualitative theorie nichtlinearer Differentialgleichungen Edizioni cremonese, Roma, 1963.
- [5] Lakshmikantham, V. — LEELA, S. — Differential and Integral inequalities, Vol. I, II. Acad. press, New York and London, 1969.

**SUR QUELQUES PROPRIÉTÉS QUALITATIVES
DE L'ÉQUATION $\Phi(x, y, y', y'') = 0$**

Imer Merovci et Sami Damoni

R é s u m é

Dans cet article on traite l'équation différentielle du second ordre sous la forme générale:

$$(1) \quad y'' = f(x, y, y')$$

sous la condition d'existence de la solution, c'est à dire la continuité de la fonction f . On impose une condition essentielle complémentaire

$$(2) \quad f(x, y, y') \leq Cyy'$$

évidemment d'une nature géométrique. On trouve des résultats d'une nature qualitative, à l'égard de la restrictivité des solution de (1) à l'égard à (2). On demontre qu'il faut séparer 5 cas nommés 1°—4°, car il est montré que la qualité des solutions depend des conditions initiales.